

**Ірына Халіп:
турма дома**

Старонка **8**

**Думбадзэ замаліў
грахі Дарафеева
перад Ярмошынай**

Старонка **2**

Тэндэнцыі

«Гэта расстрэльныя спісы»

«Гэта расстрэльныя спісы. Гэта не што іншае, як звычайная расправа. Яна не мае нічога супольнага з персанальнай віною людзей», — так кіраўніца Цэнтрвыбаркама Лідзія Ярмошына адрэагавала на рашэнне Еўрасаюза забараніць 158 лукашэнкаўцам уезд у Еўрасаюз.

Старонка **3**.

У НУМАРЫ

Віктар Лукашэнка наведваў Катар

Дамаўляцца наконт звадкаванага газу?
Старонка **6**.

Унучка Лукашэнкі Віка знялася ў расійскім серыяле

«Гаданне пры свечках».
Старонка **12**.

«Антылось»

і іншыя вынаходкі беларусаў за 2010 год. Старонка **15**.

«Наша Ніва» з'яўляецца ў кіёсках у Мінску ў сераду ад абеда, у рэгіёнах — у чацвер. На газету можна і падпісацца — глядзі старонку **2**.

3 вяселля — у турму

21-гадовы гродзенец Алесь Кіркевіч праз тыдзень пасля шлюбу апынуўся ў СІЗА КДБ. Старонка **5**.

**Экстрэмальнае каханне
Алесь і Надзеі Кіркевічаў.**

З СЯМЯЧНАГА АРХІВА

Ад панядзелка Лукашэнка для еўрапейцаў не існуе

Лукашэнку, ягоным сынам і 155 чыноўнікам забаронены ўезд у Еўрасаюз.

Што да эканамічных санкцый, то яны застаюцца апошнім аргументам на выпадак жорсткай расправы над палітвязнямі.

Рада міністраў замежных спраў краін Еўрасаюза на пасяджэнні ў Брусэлі 31 студзеня прыняла палітычнае рашэнне аб рэакцыі ЕС на сітуацыю ў Беларусі.

Міністры замежных спраў ЕС зацвердзілі спіс беларускіх чыноўнікаў, адказных за парушэнні правоў чалавека падчас прэзідэнцкай кампаніі. Гэтым асобам забаро-

нена наведваць тэрыторыю ЕС, а іх рахункі і маёмасць у краінах Еўрасаюза будуць замарожаны.

У спіс трапілі 158 чыноўнікаў. У іх ліку — Аляксандр Лукашэнка і яго сыны Віктар і Дзмітрый, вена юная кіраўніца ЦВК Лідзія Ярмошына, кіраўнік Рады бяспекі Леанід Малыцаў, кіраўнік КДБ Вадзім Зайцаў, кіраўнік Адміністрацыі прэзідэнта Уладзімір Макей, генпракурор Рыгор Васілевіч, 24 старшыні тэрытарыяльных выбарчых камісій, 30 суддзяў і 10 журналістаў дзяржаўных СМІ. Карацей, і жук і жаба і рак з кляшнё.

Працяг на старонцы **3**.

Някляеў: «Там было няпроста»

Экс-кандыдат абжываецца пад хатнім арыштам.

Увечары 29 студзеня ў эфіры тэлеканала СТВ дыктарка нечакана агучыла навіну: Ірына Халіп і Уладзімір Някляеў, якія праходзяць падазраванымі па справе аб «беспарадках» 19 снежня, пераведзены пад хатні арышт.

Аказалася, тэлеканалатэлеканал падзеі. Дома палітвязняў на той момант яшчэ не было.

Экс-кандыдата ў прэзідэнты кадэбісты завялі дамоў толькі ў 22.35. Яго прывезлі на вуліцу Велікаморскую сінім мікрааўтобусам «Фальксваген Транспортэр». Як нараніцу расказа жонка Уладзіміра Вольга, мікрааўтобус

доўга стаяў на суседняй вуліцы — чакаў, пакуль разыдуцца журналісты. Аднак зразумелі, што не дачакаюцца. Тады два супрацоўнікі спецслужбы прайшлі ў кватэру Някляевых і «ачысцілі яе ад пабочных асобаў», а пасля тры іншыя вывелі палітыка.

Някляеў выглядаў не вельмі здаровым. Стваралася ўражанне, што ён не можа сам добра ісці. Аднак гаварыў бадзёра і шырока ўсміхаўся.

Някляеў адразу папярэдзіў, што не мае права даваць інтэрв'ю. Кадэбісты вялі яго не спыняючыся, вельмі хутка. Яны маўчалі і хавалі твары.

Працяг на старонцы **8**.

Аўтастопам ад Нью-Ёрка да мыса Горн. Калумбія

Яны прыляцелі ў Нью-Ёрк у красавіку без цэнта ў кішэні. З сабой маюць спальнікі, лекі і табурэт, які прысягнулі паставіць на мысе Горн. А яшчэ гітару, скрыпку ды трубу, з дапамогай якіх зарабляюць па дарозе.

За сем месяцаў яны прайшлі-праехалі аўтаспынам і пехадрамам усе ЗША, Мексіку, цэнтральнаамерыканскія Гватэмалы і Гандурасы. «Наша Ніва» публікуе захапляльныя падарожныя дзённікі Аўгіні Манцэвіч. Трое беларусаў ладзяць аўтастоп праз абедзве Амерыкі. Гэта **Кірыла Краўцоў** — капітан каманды, фатограф, трубач. Гэта **Аўгіня Манцэвіч** — журналістка, скрыпачка, акрабатка і аўтарка гэтага дзённіка. Гэта **Верасень** — аператар, гітарыст.

Калумбійскі ўніверсітэт — кузня кадраў герыльерас.

Працяг. Пачатак у №46, 47 за 2010, № 2—4 за 2011.

Багата

Я не ведаю, ні як завуць гэтых хлопцаў і дзяўчат, ні кім яны мараць стаць. Мы проста сядзім на зямлі перад Калумбійскім нацыянальным ўніверсітэтам, схваўшыся ад дажджу, і граем адно аднаму нашыя народныя песні. Мы з Вераснем — на скрыпцы і гітары. Яны — на калумбійскай флейце — гайце.

У горадзе на больш як сем мільёнаў чалавек, дзе жыхары задыхаюцца ад выхлапных газаў і надзяваюцца на твар маскі, мы знайшлі куток поўнай свабоды і творчасці. На тэрыторыі Калумбійскага ўніверсітэта — усе факультэты ў адным месцы. Фізікі і архітэктары, лінгвісты і мастакі перасякаюцца тут кожны дзень...

На перапынках студэнты выходзяць на плошчу Чэ пакурыць траўку. Некаторыя затрымліваюцца там на некалькі гадзінаў. Амаль кожны студэнт тут — артыст. Хтосьці іграе на музычных інструментах і спявае, хтосьці жанглюе. Іншы ходзіць па канаце ці паказвае фаер-шоу.

Свабода тут адчуваецца і ў графіці, якімі размаляваныя ўсе сцены ўніверсітэта.

Дух рэвалюцыі лунае на тэрыторыі

Аўгіня Манцэвіч

нар. у Вілейцы ў 1985. Журналістка, блогерка, пісьменніца. Пераможца конкурсу маладых літаратараў імя Уладзіміра Караткевіча ў 2005. Аўтарка кнігі «Графіка». Жыве ў Мінску. Дачка рэдактара «Рэгіянальнай газеты» Аляксандра Манцэвіча. Сястра журналісткі і паэткі Насты Манцэвіч.

Верасень

Нар. у Гомелі ў 1985. Скончыў Варшаўскі ўніверсітэт, факультэт геалогіі. Захапляецца фатаграфіяй. Меў персанальную выставу ў Нью-Ёрку. Муж Аўгіні Манцэвіч.

Кірыла Краўцоў

Нар. у Гомелі ў 1979. Фатограф. Скончыў Беларускае дзяржаўнае ўніверсітэт транспарту, факультэт эканомікі. Дырэктар «Дызайнерскай студыі Кірылы Краўцова» ў Гомелі.

ўніверсітэта не толькі ў выглядзе партрэта Чэ Гевары на галоўнай плошчы кампуса. У калумбійскіх джунглях дагэтуль выдуць сваю дзейнасць партызаны, першыя з якіх калісьці выйшлі менавіта вост з такога ўніверсітэта.

Праўда, некаторыя кажуць, што сённяшнія партызаны мала супольнага маюць з ідэаламі, за якія змагаўся Чэ. Не хвалюе іх і лёс караннага насельніцтва Амерыкі. Цяпер партызаны ў асноўным займаюцца рабункам і гандлем наркотыкамі. Многія графіці на сценах Багаты, відаць, намалюваны пад уздзеяннем гэтых самых наркотыкаў.

Багата ўвогуле аказалася шалёным горадам, дзе пры сямі мільёнах насельніцтва нават няма метро. Замест яго тут ходзяць аўтобусы «Трансмільнія», для якіх на дарогах сталіцы Калумбіі выдзелены спецыяльныя палосы, дзе забаронена ездзіць іншаму транспарту.

З сарака трох мільёнаў жыхароў краіны сорок мільёнаў маюць мабільныя тэлефоны. Але, як ні дзіўна, самы папулярны дробны бізнэс тут — продаж хвілінаў на мабільных тэлефонах. Уласнік кожнага газетнага кіёска, кожны вулічны прадавец чыпсаў ці піражкоў (эмпанадас) не ўпускае магчымасці зарабіць і на сваім мабільным хоць нейкую капейку. Пазычаеш прывязаны да прылаўка мабільны, размаўляеш і затым плаціш 150—200 пенса за хвіліну.

Яшчэ адна папулярная забава Багаты — дублёры святлафораў. Усе святлафоры ў горадзе працуюць спраўна. Аднак усё адно амаль на кожным перакрываванні стаіць па 4—8 чалавек у аранжавай форме, са світкамі і знакамі: «стой», «ідзі», і актыўна дапамагае святлафорам у іх працы.

Туляючы па горадзе, мы трапілі ў бясплатны музей «самага калумбійскага з усіх калумбійскіх мастакоў» Фернанда Батэра. Усіх людзей на сваіх карцінах Батэра малюе, скажам так, крыху тоўстымі. Прэзідэнта Калумбіі. Мону Лізу. І нават Ісуса Хрыста.

Сярод батэраўскай калекцыі Пікасо, Мунка і іншых мастакоў знайшлася і праца Марка Шагала. Мы нават расказалі зацікаўленым іншаземцам, якія

разглядалі карціну, дзе знаходзіцца гэты дзіўны горад Віцебск, у якім нарадзіўся Шагал.

Багата знаходзіцца ў гарах на вышыні 2640 метраў. Хоць і блізка да экватара, тут холадна і амаль штодня ідуць дажджы.

Пра здароўе

«Гэта можа быць што заўгодна», — шматзначна зазначыў доктар Хуліан Андрес Санчэс і пасадзіў мяне, з апухлым тварам, мераць ціск.

Па медыцынскаму дапамогу ў падарожжы мне давялося звяртацца ў другі раз. Упершыню — у Панаме, дзе нас з Ве-

раснем праз вільготны клімат атакавалі грыбы. Тады па тэлефонах, пазначаных у страхоўцы, мы не дазваніліся. Жартаваць са здароўем не хацелася — на розных участках цела з'яўляліся і раслі ўсё новыя ружовыя плямы — і мы вырашылі заплаціць \$15 за доктарскую кансультацыю і амаль \$100 за мазь і таблеткі.

Другі раз у шпіталь звярнуліся ўжо ў Калумбіі. Чатыры дні мы правялі ў казачным месцы ў горных джунглях. Любаваліся пяціметровай папарацю, мыліся ў горнай рэчцы, захапляліся вадаспадамі, рознакаляровымі птушкамі, елі сакавітыя мандарыны літаральна з дрэва. Тут нібыта адначасова і вясна, і

Калумбія

краіна на паўночным захадзе Паўднёвай Амерыкі. Атрымала незалежнасць у 1818—1830, дзякуючы Сімуна Балівару. Названая ў гонар адкрывальніка Амерыкі Хрыстафора Калумба. Плошча 1 138 910 км². Насельніцтва 42,9 млн чалавек. ВУП на душу насельніцтва прыкладна як у Беларусі.

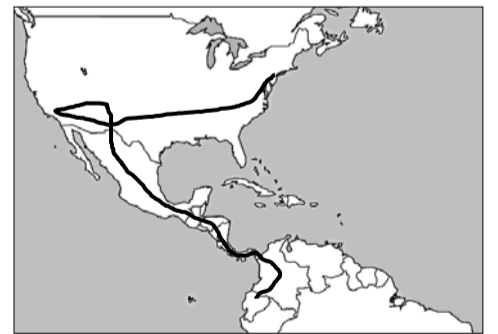
Ад 1949 у краіне не спыняецца партызанскі рух, які пачаўся з узброенага канфлікту між Ліберальнай і Кансерватыўнай партыямі. У 1960-я палітычныя сілы паразумеліся, але распачалася льявацкая партызанка. З распадам СССР партызаны страцілі фінансаванне. Цяпер яны збіраюць «даніну» з наркагандляроў на падкантрольных тэрыторыях і рабуюць. У краіне дзейнічае некалькі партызанскіх груповак, найбуйнейшым з'яўляецца FARC (Рэвалюцыйныя узброеныя сілы Калумбіі). Сёння яны маюць заплечча ў суседняй Венесуэле. У 2008 іспанская газета El País пісала, што Чавес арганізоўваў пастаўкі зброі для FARC з Беларусі праз Віктара Шэймана.

Гадавы прыбытак «найбагацейшай партызанскай арміі свету» каля \$1 млрд.

Таксама ў краіне дзейнічае «парамілітарэс» — гвардыя наркарэнтэраў. Яна змагаецца з партызанамі.

Ад 1960-х у Калумбіі захоўваецца вайсковая прысутнасць ЗША. З дапамогай амерыканскага спецназа ў 1993 быў ліквідаваны найбуйнейшы наркабарон у краіне Пабла Эскабар.

Прэзідэнтам Калумбіі ў 2010 быў абраны былы міністр абароны Хасэ Мануэль Сантас, які ў другім туры набраў 69,2% галасоў і перамог суперніка, мэра Багаты Антанаса Моцкуса з перавагай у 40% галасоў — рэкорд у гісторыі Калумбіі. Сантас працягвае палітыку папярэдняга Альвара Урыбе ў змаганні з партызанамі і наркагандлем.

лета, і восень. На адным дрэве цвітуць кветкі, на іншым ападаюць жоўтыя лісты.

Вось я і расплацілася за гэтую казку, вярнуўшыся да цывілізацыі ў горад Калі.

На абодвух каленях у мяне з'явіліся чырвоныя пухліны. Балелі і свярбелі. Я падумала, што ўкусіў звычайны камар, і без хваляванняў легла спаць. Раніцай мяне ахапіла паніка. Усё цела было ўсыпанае чырвонымі плямамі, вочка раздзьмулася так, што я ледзь магла яго расплюшчваць, а вусны сталі, як у Анджаліны Джолі, толькі вельмі непрыгожыя.

Жанчына, у якой мы спыніліся, дала мне нейкія таблеткі і запэўніла, што хутка пухліны і сверб мінуць. Так і адбылося, толькі пухліны і пачырваненні пачалі з'яўляцца ў новых месцах. Так працягвалася тры дні. Кожны раз, глядзячыся ў люстэрка, я бачыла іншы твар. Але кожны раз аднолькава страхалюдна.

У гарадку Папаян вырашыла звярнуцца да доктара. У калумбійскім філіяле фірмы «Корыс» (асістанса «Белдзяржстраха») ніхто не размаўляў па-англійску. Адзіным вынікам вельмі доўгай і павольнай размовы па-іспанску было тое, што мне параілі пайсці ў шпіталь. Дзякуй. А то я не ведала.

У шпіталі доктар, агледзеўшы мяне, сказаў, што гэта алергія, але на што — невядома. У Калумбіі — 10% сусветных эндэмікаў (раслінаў ці жывёлаў, якія існуюць толькі ў адной мясцовасці і больш нідзе ў свеце). Да таго ж, у вільготным экватарыяльным клімаце алергію можна атрымаць нават ад рысу, калі есці яго кожны дзень. Што мы, дарэчы, з паспяховацю і рабілі. Незвычайную рэакцыю на прадукты харчавання, расліны ці ўкусы насякомых тут можа атрымаць нават той, хто ніколі не меў алергіі.

Доктар Хуліян Андрэс сказаў, што таблеткі, якія дала мне жанчына ў Калі, — ад насмарку, і выпісаў новыя. Даў свой нумар тэлефона, мэйл і папрасіў пісаць яму, калі спатрэбіцца медыцынская парада або нават калі мне стане лепш. А таксама сказаў, што за кансультацыю я магу не плаціць.

Таблеткі хоць і аказаліся вельмі таннымі, але хутка дапамаглі.

У гасцях у магнатаў

У горадзе Калі мы ўпісаліся ў сям'і арыстакратаў — нашчадкаў іспанскіх каланізатараў. Дом з гасцёўняй, сталовай, барам, кучай пакояў і прыбіральняў, а таксама каморкай для пакаёвак. Інакш як рабынямі мы з Вераснем іх назваць не маглі.

Сёння ў сям'і круглыя суткі жыве ўсяго адна рабыня, астатнія прыходзяць удзень.

У абавязкі рабыні ўваходзіць усё, што ў нас робіць кожны нармальны чалавек — яна гатуе, прыбірае, мые бялізну. За сталом ягамосці самі не бяруць сурвэткі, нават калі яны ляжаць за два метры ад стала. Іх павінна падаць рабыня, нават калі яна ўжо ад старасці слаба ходзіць, дрэнна бачыць і ў яе трасуцца рукі. За такую працу рабыня атрымлівае \$200 у месяц.

Перыядычна ягамосці рабілі нам заўвагі, што ногі пад попу за сталом падкладаць нельга, што босымі ў хаце ў Калумбіі ходзіць толькі бедната (не роўня ім), а таксама, што душ у іх належыць прымаць кожную раніцу (нават калі ўвесь мыўся перад сном)...

Да мяжы з Эквадорам

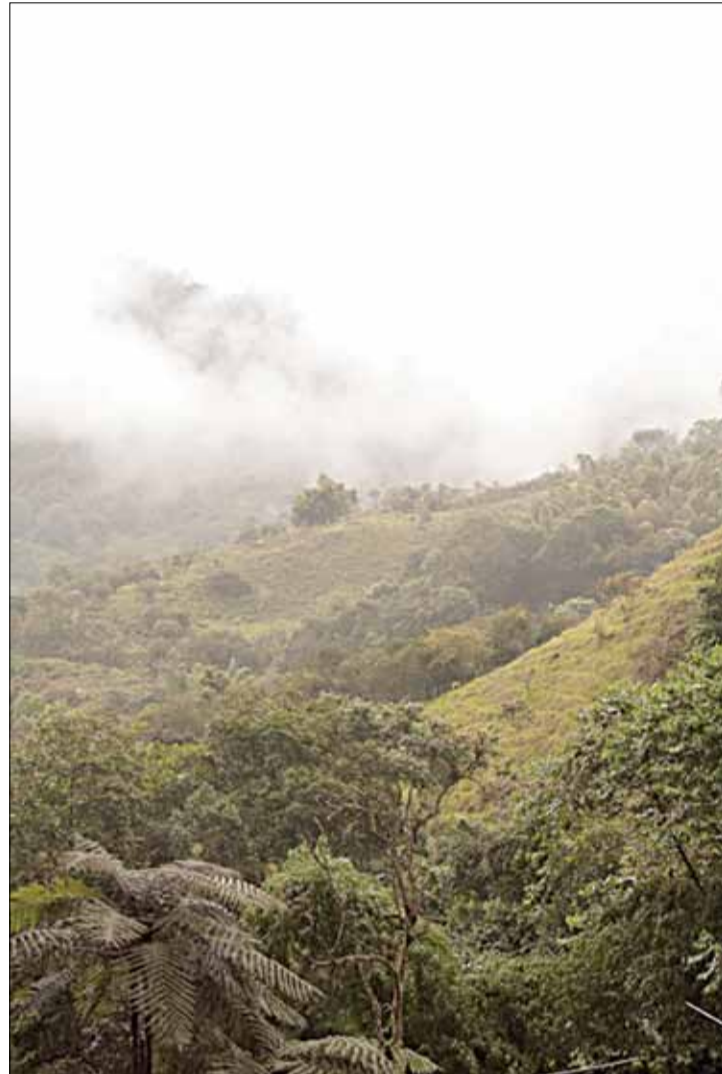
Аўтаспын у Калумбіі аказаўся самым горшым з краінаў Лацінскай Амерыкі. Грузавікі не спыняюцца, дый месца ў іх амаль няма. Усе яны — без кабінаў з ложкамі. Дальнабойшчыкі не ездзяць па Калумбіі ноччу — банды злачынцаў нападаюць на тракі і абкрадаюць. Таму і ложкаў у грузавіку мець няма сэнсу.

І вось з-за павароту выязджае маленькі грузавічок з адным вольным месцам у кабіне ля кіроўцы. У закрытым кузаве аднаго з такіх мы ўжо ездзілі па горных дарогах Панамы. У цемры нас хістала з боку ў бок, мы не бачылі, куды машына паверне. Ад гэтага мне рабілася дрэнна. Паўтараць падобны трып не хацелася. Але што наваражылі, тое наваражылі.

Уселіся ўдваіх на пасажырскае месца ў кабіне. Тады мы яшчэ не ведалі, што возьмём

Вы калі-небудзь думалі, што на экватары холадна і выпадае снег?

Калумбійскі эдэм — горныя джунглі.

Эквадор парадаваў вялікай колькасцю індзейцаў у нацыянальных строях.

Вуліцы Кіта.

за спінаю свой прытулак на бліжэйшую ноч.

Прыехалі ў Паста ўжо цемначы. Наш вадзіцель, Амар, сказаў, што ў яго пераначаваць нельга, але мы можам расклаці свае дыванкі ў кузаве грузавіка. Такі варыянт нас задаволіў. Але мы тагасяго не ўлічылі. Горад Паста — у гарах. Тэмпература ўначы тут апускаецца да васьмі градусаў. А сцены кузава аказаліся ўсяго толькі нацягнутымі на жалезны каркас рэкламнымі плакатамі.

Апрануўшы ўвесь камплект нашага адзення: двое шкарпэтак, майку, тэрмабялізну, штаны, кофту, шалік ды

шапку і ўхутаўшыся ў лёгенькія спальнікі, леглі спаць.

Усё яшчэ жывыя, хоць і крыху падмерзлыя, раніцай рушылі ў шлях.

Экватар

А пасля мы ўпершыню ў жыцці перасеклі экватар. І цяпер афіцыйна знаходзімся ў паўднёвым паўшар'і, афіцыйна ходзім уверх нагамі і ў нас тут афіцыйна вясна.

Эквадор развейвае стэрэатыпы. Вы калі-небудзь думалі, што на экватары холадна і выпадае снег? Гэта я пра вяршыню вулкана Пічынча — 4790 метраў вышыняю. Дарэчы, першую горную вяршыню ў

маім жыцці. Там, на версе, захоплівае дух не толькі ад браку кіслароду, але і ад віду хмараў пад нагамі, спячага кратара вулкана, горных птушак, якія ядуць пячэнне з рукі.

Дарэчы, снег на экватары не толькі на вяршынях гораў. Мы прыехалі ў сталіцу Эквадора Кіта, калі там тэмпература пасля абеду не падымалася вышэй за 15 градусаў.

Сачы за падарожжам ужывіваю на users.livejournal.com/litota_eiuroradio.by.

Працяг будзе.

У Гродне зніклі хлопец і дзяўчына

11 студзеня Дзяніс Сотнікаў і Ганна Цвятніцкая пайшлі на шпацыр у Румлёўскі парк, што на ўскраіне Гродна. Адтуль яны ўжо не вярнуліся.

Маладыя людзі пазнаёміліся праз інтэрнэт, і гэта была фактычна іх першая сустрэча. Дагэтуль 22-гадовы Дзяніс і 15-гадовая Ганна перапісваліся выключна праз адну з сацыяльных сетак. Яны не мелі намеру скончыць жыццё самагубствам альбо разам

з'ехаць з горада. Такую выснову зрабілі супрацоўнікі гродзенскай міліцыі, калі ўзламалі асабістыя старонкі і электронныя паштовыя скрынкі маладых людзей.

У гродзенскай міліцыі гавораць, што самая праўдападобная версія — няш-

часны выпадак. Рыбакі, якія ў той вечар лавілі рыбу ў раёне Румлёўскага парку, чулі нейкія крыкі на Нёмане і выклікалі ратавальнікаў, аднак, калі тая прыбылі на месца, нікога не знайшлі. Магчыма, маладзёны вырашылі прайсціся па лядоваму покрыву і трапілі ў палонку.

Родныя Дзяніса і Ганны не губляюць надзеі знайсці іх жывымі — расклеіваюць улёткі па горадзе і шукаюць тых, хто вечарам 11 студзеня таксама быў у Румлёўскім парку. Хаця шанцаў знайсці сведкаў мала — парк знаходзіцца на паўднёвай ускраіне Гродна, ён больш падобны на вузкую паласу лесу, і зімой туды мала хто наведваецца.

Газета «Вячэрні Гродна» звяртае ўвагу на тое, што гэта не першы, а бадай, сёмы выпадак знікнення людзей у гэтым раёне. «Чаму РАУС маўчыць? Можна быць, у раёне гэтых вуліц сапраўды небяспечна хадзіць? Хай патрулююць гэтыя тэрыторыі, але вырашаюць праблему. І паведамляюць насельніцтву, што адбываецца», — піша выданне.

АП

У расійскай Вікіпедыі назва «Белоруссия» змененая на «Беларусь»

30 студзеня ў расійскай Вікіпедыі (сусветная інтэрнэт-энцыклапедыя, у якую можа пісаць кожны) афіцыйна была змененая назва нашай краіны. Зварыянца «Белоруссия» на «Беларусь».

На тэму, як жа правільна называць краіну, было нямала спрэчак. Прыхільнікі «Белоруссии» абавіраваўся на традыцыі расійскай мовы, а адварты «Беларусі» схіляліся да таго, што

былая назва ўжо неактуальная, а ў Канстытуцыі РБ парасійску напісана «Республика Беларусь».

У гэтую палеміку быў уцягнуты нават прэзідэнт Расіі Дамітрый Мядзведзев, які выказаўся за назву «Беларусь».

Цяпер аўтары Вікіпедыі спадзяюцца, што спрэчак на гэтую тэму стане заўважна меней.

Зміцер Панкавец

Быць ці не быць плэй-оф — вось дзе пытанне

30 студзеня ХК «Дынама-Мінск» саступіла на «Мінск-Арэне» па булітах ЦСКА з лікам 2:3, чым значна ўскладніла мары на плэй-оф.

Матч прайшоў пры анішлага — быў абноўлены рэкорд не толькі «Мінск-Арэны», але і наогул матчаў КХЛ.

У нядзелю гульні наведалі 15 576 гледачоў, што на 46 чалавек болей, чым 21 верасня, калі «Дынама» дужалася з «Ак Барсам». Тады «зуборы» выйгралі 5:4, а вось у нядзелю саступілі. Крыўдна, але вынік справядлівы. Узростава беларуская каманда прайграла маскоўскай моладзі.

Пасля 51 гульні ў «Дынама» — 68 пунктаў і пакуль 8-месца ў Заходняй канферэнцыі. «Тарпеда» (Ніжні Ноўгарод) выйграла ў аўторак у «Аўтамабіліста», гэта азначае, што яно абыйшло мінчукоў. Апроч таго, валжане маюць гульні ў запасе. А ў верасні дынамаўцы нават былі лідарамі Захаду!

«Дынама» засталася правесці тры матчы — прычым усё дома.

16 лютага супраць «Трактара», 18-га — з «Салават Юлаевым», 20-га — з магітагорскім «Металургам». Каб трапіць

у плэй-оф, «Дынама» трэба выйграваць ва ўсіх трох гульнях у асноўны час і мінімум, каб «Тарпеда» мінімум двойчы аступілася.

Зрэшты, летась «Дынама» страціла нават тэарэтычныя шанцы на плэй-оф за пяць тураў да фінішу. Хоць які, але прагрэс.

АГ

Зменення ўмовы паступлення ў гімназіі

паведамлілі ва ўпраўленні агульнай сярэдняй адукацыі Міністэрства адукацыі Беларусі.

У 2011 годзе прыём у гімназіі будзе праводзіцца на конкурснай аснове — па выніках уступных іспытаў па трох вучэбных прадметах: матэматыцы, рускай і беларускай мовах. Залічэнне пройдзе па выніках адзнак, атрыманых на ўступных іспытах, і гадавых адзнакаў 4-тых класаў па прадметах, на якіх праводзіліся ўступныя іспыты. Такім чынам, цяпер абітурыент максімальна зможа набраць 60 балаў.

Раней залічэнне ў гімназіі праводзілася толькі па трох адзнаках, атрыманых на ўступных іспытах.

Акрамя таго, заданне для ўступных іспытаў цяпер будзе рыхтаваць Міндаўкацый. Раней заданні рыхтаваліся спецыялістамі ўпраўлення адукацыі абласных і раённых аддзяленняў адукацыі і камітэта па адукацыі Мінгарвыканкама. Плануецца, што зборнікі заданняў будучы складзены да сакавіка 2011 года.

Чакаецца, што кантрольныя лічы прыёму ў гімназіі будучы зацверджаны на пасяджэннях выканкамаў да 10 красавіка. Прыём у гімназіі сёлета пройдзе з 1 па 10 чэрвеня.

БелаПАН

Здарэнні

• **Узброены напад на букмекерскую кантору ў Брэсце.** Міліцыя шукае злачынца, які ўчыніў у Брэсце разбойны напад на касіра букмекерскай канторы.

Касір расказаў, што 29 студзеня ўвечары, калі яна замыкала дзверы, невядомы, пагражаючы нажом, забраў у яе ключы ад касы і мабільны тэлефон. Налётчык замкнуў касіра ў падсобцы і выграб з сейфа 6 млн 244 тыс. 360 рублёў.

• **Махляр падмануў 13 аўтаамагараў на 613 млн рублёў.** 36-гадовы мінчанін з братам чацвяры гадзі прыганялі патрыманья аўтамагараў з Еўропы. Аўтабізнесмен не

грабаваў і махлярствам. Браты бралі авансавы плацеж ці перадаплату, а выкананне абавязальніцтваў увесь час адкладвалася.

• **Запрыманы вандал з Баранавіч.** У Баранавічах запрыманы 21-гадовы мясцовы жыхар, які выкраў з помнікаў на магілах на могілках «Русіна» латунныя лампадкі. Дзве з іх — з помнікаў ваенных лётчыкаў Аляксандра Марфіцкага і Аляксандра Жураўлёвіча, якія загінулі 30 жніўня 2009 года на авіяшоу ў польскім Радаме. Выкрадзеныя лампадкі знайшлі ў баранавіцкага скупшчыка лому каларовых металаў, якому малады чалавек збыў выкрадзенае. Злодзей не праце, раней быў судзімы за

крадзеж. • **Слесар прадаваў марьхуану.** У Мінску быў запрыманы 52-гадовы раней судзімы слесар аднаго з заводаў. Падчас ператрусу ў сутарэннях дома па Парыжскай праспекце аперацыйнікі знайшлі 250 г марьхуаны, якая належала запрыманаму.

• **Спецыялізаваўся на крадзежы пасля сумеснага распіцця.** Запрыманы 35-гадовы жыхар сталіцы, які падазраецца ў крадзежы газавога балона з двара прыватнага дома ў Мінску. Аператывнікі высветлілі, што запрыманы мае дачыненне не толькі да гэтага крадзежу. Так, пасля сумеснага распіцця спіртных напояў зламанымі

злочыц, Антон Феакістаў, Анатоль Лабонкі, Ганна Бальшова, а таксама беларусы Уладзімір Гасцюхін і Святлана Кажамыкіна. А 12-гадовай Віці Лукашэнка дасталася роля галоўнай герані, медсястры Марыны Сценіч, у дзяцінстве. На здымкі Віці прыезджала з аховай, аднак больш нічым свой зорны статус не падкрэслівала, не капрызіла. Прэм'ера «Гадання пры свечках» адбылася на тэлеканале «Расія» 31 студзеня. Серыял будзе ісці па буднях.

У 2008 годзе Віка Лукашэнка знялася ў беларускай камедыі «На спіне ў чорнага ката». Для здымкаў быў запрошаны расійскі поп-спявак Філіп Кіркораў, акцёры Міхаіл Жыгалаў, Валерыя Прохараў.

Кастусь Матушыч

Лукашэнка выбірае прафесію кінаакцёра

Унучка Аляксандра Лукашэнка Віка знялася ў расійскім серыяле «Гаданне пры свечках».

Гэта рамантычная гісторыя правінцыйнай Папялушкі з экстрасэнсорнымі здольнасцямі, якая прыехала скараць Маскву, а знайшла сваё каханне. Сучасную меладраму з элементамі містыкі здымалі па аднайменным рамане Ганны Берсневай.

Як паведаміў рэжысёр Вадзім Дзербянэў, здымкі серыяла праходзілі ў беларускай сталіцы ў 2009–2010.

«Мінск не так нашіпгаваны рэкламай, як Масква, і з адміністрацыйнага пункта гледжання значна лягчэйшы».

У серыяле зняліся Таццяна Ка-

скарыстаўся алкагольным ап'яненнем гаспадары кватэры на вуліцы Усходняй і скраў ягоны ноўтбук.

• **У Маскве ДАІшнікі застрэлілі кіроўцу джыпа, які тараніў машыны.** Кіроўца джыпа пратараніў некалькі машын і паспрабаваў уцячы. Пачаўся пераслед. Калі джып удалося заблакаваць, сяржант міліцыі выцягнуў кіроўцу, які замкнуўся ў салоне, з машыны. Падчас затрымання кіроўца нібыта схпіўся за яго аўтамаг. Міліцыянт «давялося» адкрыць агонь. Кіроўца загінуў. Паводле папярэдніх звестак, мужчына быў п'яны.

СМ

Генная інжынерыя

Павал Касцюкевіч.
Апавяданне.

Ціханаўна

7x7=77. 3+8=38. 5099 акругляем да 6 тысяч. Дзень добры! Салацік «Нясвіжскі» і боршчык «Сібірскі» па другім разе палічыла — нешта рука цыкліцца стала: відаць, перамена надвор'я. Ага, хлеб толькі адзін, больш браць не будзеце, адназначна? Тады 10 хлябоў, то бок 1+0. Акругляем тысячай, каб усе лічбы зусім аднолькавыя былі, — 17 тысяч 777. Разлічвалі на 5? Што паробіш — порцыі растуць. Чэк хочаце паглядзець? Глянёце: боршчык «пяльменскі», салацік «нясвежы», адзін плюс адзін раз... Так, на гэты пункт чэка не глядзіце, гэта ён не вам. І гэта таксама — з іншага чэка адціснулася само. Чай тры разы прабіла? Ну, ведаеце, пасля рэзання цыбулі ў вачах крыху траіцца, і гэта яшчэ па-людску — вось у канцы месяца ад перапрацоўкі бывае ў мазгах пецярыйца. А ў астатнім усё правільна. Бачыце, Ціханаўна ніколі не памыляецца ў нехарошых бок. Так што даставіце занадку: я не рэнтгеналаг, але бачу — ёсць. Вунь дзе, за фатаграфіямі дзяцей. Якія яны ў вас ужо дарослыя — глядзяць так і ўсё разумеюць, што маму вырочаць трэба. Ад Ціханаўны грошы ў кашальку не ўтоіш. Спасіба, агульначалавечы вам спасіба...

А ты, Цукерачка, слухай бацьку, то бок Ціханаўну. Усё проста — сядзіш, нікога не чапаеш і за харчовыя паслугі бяраш грошы. Людзей хоць і многа ў сталаўку прыходзе, але памятай: чэк — адзін. Як жыццё. Вось мне ўнукаў падймаць трэба, і на «фальксваген» зяціку. Таму перад зменай рабі, Цукерачка, сабе ўстаноўку на добрае — думай пра доўгі і шчаслівы чэк. Маладая ты яшчэ, але навучыся...

Добры дзень! Салацік, булачка... Што гэта ў вас у баршчы — дзве смятаны? Не? Ну, неяк мне падалося, смятаная плямка неяк так небюджэтная падваяецца — Леапольдаўна з лыжкай пагарачылася. Трэба якую піпетку. А

што гэта пад пюрэ — эскалоп схаваўся? Ды канешне, з кім не бывае! Неслі, рукі трэсліся, вось эскалоп пюрэшкай і заваліла. З вас дзевятнаццаць дзевяноста...

У дзевяностыя, Цукерачка, людзі былі...

Клятвы дзевяностыя

... абазлённыя: грошы на абед давалі без рэшты — дома самі рэжуць салаты і лепяць катлеты з каніны. Касіру не разгуляцца. І калі касір, скажам, прыязджае ў вёску, дык і на сваіх бацькоў накрываць можа, а тыя ўжо на галгаснай скаціне спаганяюцца. Ад гэтага куры мяса давалі абазлённае, а таму ежа ў сталаўках рабілася несмачней-

У гэтай рэспубліцы хочацца жыць і абедаць...

шай і несмачнейшай. І вопытныя людзі казалі, што Чарнобыль не ў восемдзесят шостым, а значна пазней — у дзевяностыя ляснуў. Проста людзям манілі некалькі гадоў, каб самыя слабыя з нас не вытрымалі і хуценька паўміралі. І тады можна было ўсё спісваць на васьмідзясятны і СССР. Адным словам, адчай такі, разруха. І ўсё неяк, Цукерачка, крыва выходзіла: захочаш малака папіць, падыдзеш да халадзільніка, дастанеш пірамідку з малаком — і абавязкова пакетам да крыві распаласуецца, потым грудзі абальеш. У дадатак на падлогу трапіць: паслізнешся і — лабацінай аб рог стала. Сядзіш у ружовай лужыне крыві з малаком, плачаш. І так усё дзесьці гадоў. Працоўныя суботы піянінамі «Беларусь» валяцца на галаву. Авіялайнеры «Белавія» ў нябесах не вытрымліваюць: садзіцца сабе самалёт на ўзлётную паласу, механікі падышлі: бач — а ён ужо ўсмятку і крылаў няма.

Вуглы ў дамоў — абкусаныя былі, бо людзі, ідучы на працу ці яшчэ куды, ад голаду зубы ў сцены ўванзалі, а метро хадзіла без прыпынкаў. Не верыш, Цукерачка? Правільна, апошняе

— чыстая выдумка, а першае — непрыемная, але праўда.

Цяпер, у 00-я, дзякуй Богу, людзі разумеюць, што робяць. Слухай, Цукерачка, і запамінай! У нашай сталаўцы кожны кліент павінны выбраць, як яму зручней расплачвацца з Ціханаўнай, бо існуюць чатыры...

І заўтра будзе тваім

...тарыфныя планы.
Першы тарыф. Тарыф «Чэсны»: цябе аблічваюць — і на шмат, але не кожны дзень. Справядліва ператрахваюць праз дзень, аднак раз на некалькі дзён пакідаюць цешыцца жыццём... Ты ж — кроў з малаком: ачуняеш, а нямоглым і Ціханаўне трэба пажытак. Дэвіз тарыфу — «І заўтра будзе тваім», бо як жа прыёмна прачынацца ў дзень, калі на касе цябе аблічваюць не будучы! Чуеш, як жыццё спраўнее: галубы на падвакоўні буркочуць, і ты з пасцелькі наводзіш руку як бы на іх — і гладзіш, гладзіш па галовачцы... І стул у цябе харошы, і думкі светлыя. У гэтай рэспубліцы хочацца жыць і абедаць... Але ёсць, Цукерачка, такія камедыянты, якія, перайшоўшы на тарыф «Чэсны», завітваюць да Ціханаўны толькі ў тры дні, калі іх лічаць па-добраму. Маўляў, «учора, ведаеце, разгуляўся апендыцыт, Німігу замяло пяском, немаглося, ногі не трымалі...» Хярня гэта ўсё, Цукерачка, — есці хочацца кожны Божа дзень! Такіх кловунаў аўтаматычна пераводзіш на тарыф «Незалежны»: моцныя гэтага свету, у сэнсе я і Леапольдаўна (а тая і Францаўну пакліча), пачынаем кліента і ў хвост і ў грыву без усякіх абмежаванняў штодня. Ніякіх: «Але дазвольце!» — і: «Вы ж няправільна палічылі!» — як заікнецца — у зямлю аўтарытэтам закапаць і дыпламатычным шляхам усё грошы гвалтам забраць. Не падабаецца? — марш у рэстараны і піцэрыі — месца ж у нас, Цукерачка, стратэгічна-хлебнае: адна народная сталаўка на ўвесь цэнтр. А ўсё, што застаецца гэтаму архараўцу, — пазіраваць у позе маленькай, але вельмі незалежнай краіны. Тарыф трэці — «Родны»: цябе ашукваюць на нейкую дробязь,

адно кожны дзень. Па-роднаму, панаску. І крыўдаваць тут няма чаго: штодня нашыя грошы ты аддаеш нашым жа людзям. Але зноў з'яўляюцца хітруны, якія соваюць Ціханаўне грошы без рэшты. Маўляў, «мне жонка якраз сем чатырыста ў кішэню паклала, і, бачыце, як усё спраўненька супала: катлетка, супчык і кампот». Такіх альфонсаў пераводзіш на тарыф «Вольны». Дэвіз тарыфу: «Хто што хаціт, той тое і тварыт». Хочаш плаціць роўна — ды калі ласка. Не жадаеш нашу краіну спансіраваць у асобе яе найлепшых прадстаўнікоў — не трэба. Воля ж — такая рэч: нешта з самай сярэдзіны падмывае цябе зрабіць гэтак, а не інакш. Але ж, перайшоўшы на гэты тарыф, не забывайся, што мы робімся такія самыя — вольныя! Вольныя мышы вылазяць з нораў сваіх, свабодныя прусакі выбрыдаюць з гнёздаў сваіх, і ўсе яны па добрай волі і пры поўнай памяці патрапляюць у твой кампот. Пераскокнуць на «Вольны», не здзіўляйся катлетцы з булыжнікам — гэта самохаць камяні вылазяць з падзем'яў сваіх.

Як па-людску, Цукерачка, дык як ні круці, а Ціханаўне прыплаці. З Ціханаўнай жа заўсёды можна дамовіцца. У нас жа як: ёсць чалавек — няма праблемы. Хоць, шкада, і незаметных па-ранейшаму няма — вось мяне перад пенсіяй табою замянілі. Што паробіш — у іх там таксама ратацыя: быў Цанава — стаў Берман, быў НКВД — зрабіўся МГБ. Майго бацьку...

Каханне падчас НКВД

...Коцікава Ціхана Лаўрэнцьеўна, 1913 г. нараджэння, не расстралялі (перадумалі), а пасадзілі на доўга. Усё за тое, што ў мінскім падполлі няправільна вёў барацьбу з немцамі. Забралі яшчэ ў акупацыю: у партызанскі лес прыляцеў самалёт і разам з дзедом Талашом адымчаў тату на Вялкую Зямлю. Дзеду — ордэн, а тату — ордэр. Там спыраша тату давялі, як правільна змагацца трэба было, — дужа моцна білі, кажда, потым адправілі проці ліха на ўзгорак у Сібір камлі ваціць. Першая жонка і сын адмовіліся ад яго, бо такімі тады, Цукерачка, былі каханне і любоў. Як ён з лагера вызваляўся — як цяпер уваччу стаіць. Я яшчэ зусім маладая была — мне тады мінус пяць годзікаў было, і з маёй мамаю ён яшчэ пазнаёміцца не паспеў. Але я ўсё памятаю ясна. Май. Красны Бераг. І вось мой тата пасля трынаццацігадовага лагера вяртаецца дадому. Крысо яго крэмавага плашча развязаецца, не раўнуючы, як крылы пасівелага крумкача. Куплёнка, яго новы шэры капялюх, — як у амерыканскіх фільмах. У руцэ такі ж навіоткі, з голай фанеры чамаданец. Ветрык у твар, і тата хоча яму нешта рэкнуць, адкрывае рот — ды я бачу: зубоў у таты няма, павывальваліся ад турэмнае цынгі. Боты таты — квадратныя і здаравезныя, як цяпер у бронзавага Коласа, спрактыкавана пляжаць зямлю. Праз краснабярэжскі праспект тата шыбуе вуліцай Чыгуначнай, а пылішчы — Божа, злітуйся: лезе ў нос, садзіцца на плашч, робіць з крэму каву з малаком. Вось ён, тата мой, шэстуе: ужо беспартыйны, безьямейны, без ніхера, запылены, здаровы і моцны, як ніколі, і магутным голасам трубіць па-над дамамі вуліцы: «Суч'е, гадаўе, яйцакруты! Так за трынаццаць гадоў асфальту і не паклалі!»

І гэтак Ціханаўна казалі і казалі, а маладая стажорка слухала. Прытуліўшыся спінаю да пафарбаванай у невылучна зялёны колер сценкі, знерухомелая Цукерачка лавіла і назапашвала ў сваіх галаўных рэзервуарах кожнае слова строгай настаўніцы. Чопы з гарнірамі — капуста і рыс — таксама як застылі, стварыўшы нейкае падабенства чалавечага шыхта. Нам няма на каго абAPERціся, толькі на нашых дзядоў, якія на небе. І яны глядзяць на нас, бачаць нас, усё пра нас ведаюць — кожнае малое зрушэнне вала-ска, пасміхаюцца.

КАНЦЭРТЫ

Рэальнае каханне

13 лютага ў «Рэактары» (вул. Харужай, 296) а 19-й — канцэрт гурта J:Morz з праграмай «Рэальнае каханне».

Neuro Dubel

3 лютага ў клубе «Графіці» (зав. Калініна, 16) — канцэрт гурта Neuro Dubel. Пачатак а 19-й.

Apple Tea

2 лютага ў «Графіці» — джаз. Зайграе Apple Tea.

Заўсёды прыўкрасныя мелодыі Францыі

2 лютага ў 19.30 у Камернай зале імя Ларысы Александровскай Тэатра оперы і балета — канцэрт «Заўсёды прыўкрасныя мелодыі Францыі». Прагучаць творы Гуно і Меербергера, Бізэ і Сэн-Санса, Дэлліба і Дэбюсі, Равэля і Маснэ...

ІМПРЭЗЫ

Вечар памяці Чэслава Немэна

14 (і, магчыма, 15) лютага ў Палаца мастацтва (вул. Казлова, 3) — вечар памяці Чэслава Немэна, нашага земляка, які стаў адным з самых вядомых музыкаў Еўропы. Пачатак а 18-й.

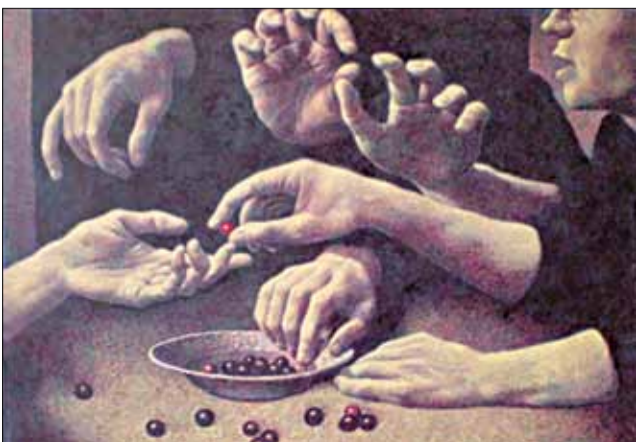
Конкурс акавершаў

Літаратурны музей Максіма Багдановіча (вул. Багдановіча, 7а) працягвае конкурс акавершаў «Зорка Венера ўзышла над зямлёю...», прысвечаны 120-годдзю з дня нараджэння Ганны Какувай (няшаснага каханна Максіма Багдановіча). На конкурс прымаюцца літаратурныя творы, напісаныя ў тэхніцы акаверша і дасланыя на адрас музея да 8 лютага 2011 года. bagdanovich@tut.by, maksimbogdanovich@rambler.ru.

ВЫСТАВЫ

Каханне ды інш.

У Малой зале Музея сучаснага выяўленчага мастацтва (пр. Незалежнасці, 47) працуе выстава твораў Андрэя Скіцёва «Каханне ды інш...». Чалавек, чалавечыя пачуцці — гэта тое, што найперш хвалюе аўтара ў нававольным свеце.

цырульнік»

Горкага — «Ніначка»
Беларускай драматургіі — «Каласы пад сярпом тваім»
Купалаўскі — «Зіма»

6 лютага

Юнага глядача — «Прыгоды Бібігона»
Лялек — «Васіліса Прыўкрасная»
Оперы і балета — «Чыпаліна»
Горкага — «Пакінутая жанчына (Мачаха)»
Оперы і балета — «Травіята»
Беларускай драматургіі — «Адамавы жарты»

7 лютага

Купалаўскі — «Памінальная малітва»

8 лютага

Беларускай драматургіі — «Інфляцыя пачуццяў»
Оперы і балета — «Папялушка»
Горкага — «Пане Каханку»

9 лютага

Купалаўскі — «Пінская шляхта»
Купалаўскі (Малая сцэна) — «Беларусь у фантастычных апаляваннях»
Беларускай драматургіі — «Хто пакахае мадам»
Горкага — «Рускія вадзівілі»
Оперы і балета — «Багема»

10 лютага

Горкага — «Перад заходам сонца»
Беларускай драматургіі — «Чайка»
Оперы і балета — «Бахчысарайскі фантаз»
Купалаўскі — «Хам»

11 лютага

Купалаўскі — «Каханне ў стылі барока»
Купалаўскі — «Офіс»
Беларускай драматургіі — «Нязваны госць»
Оперы і балета — «Дзікае паляванне караля Стаха»
Горкага — «Уяўны хворы»

12 лютага

Лялек — «Мыйдадзір»
Оперы і балета — «Іаланта»
Беларускай драматургіі — «Палётны з анімэлем»
Горкага — «Распуснік»

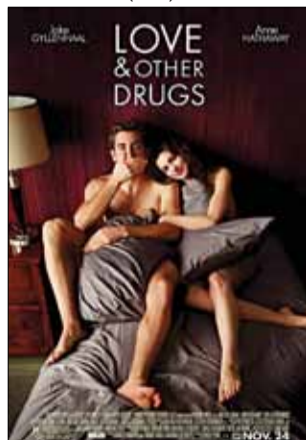
13 лютага

Лялек — «Марозка»
Оперы і балета — «Тры парсочкі»
Горкага — «Эдып»
Беларускай драматургіі — «Сонечка»
Купалаўскі — «Сымон-музыка»
Оперы і балета — «Рамэа і Джульета»
Горкага — «Свабодны шлюб»

КІНО

Адна віягра на дваіх

Каханне і іншыя лекі (Love and Other Drugs)
ЗША, 2010, каляровы, 112 хв.
Рэжысёр: Эдвард Цвік
Жанр: Камедыйна меладрама
Адназначна: 3 (з 10)

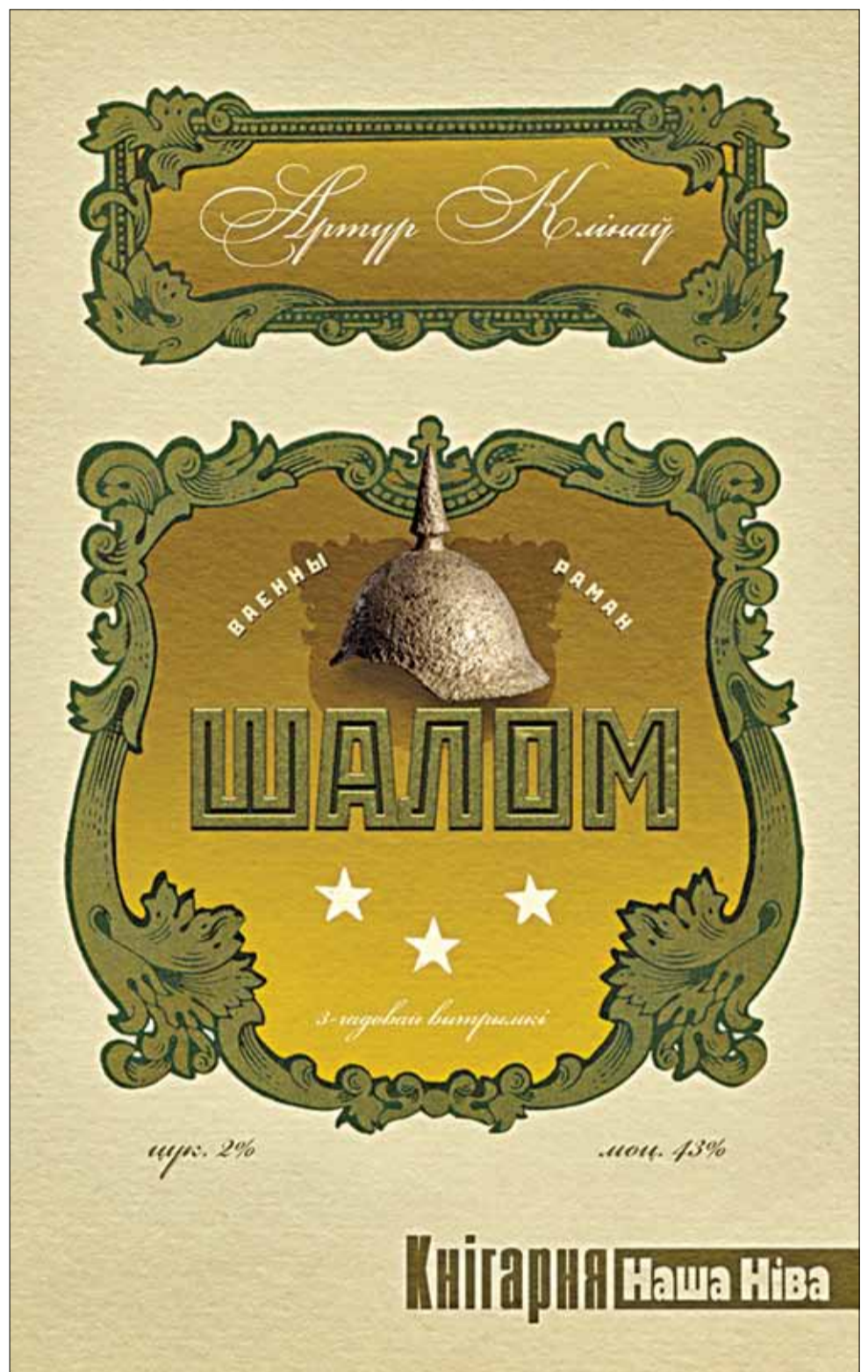
З прычыны сваіх амурных прыгодаў Джэймі не можа доўга затрымацца на адной працы. Але, калі хлопца робіцца распаўсюднікам лекаў, то знаёмства з німфаманкаю Мэгі, якая шалее ад пігулак. Герой знайшоў адно аднаго...

Стужка Эдварда Цвіка — свайго роду рэклама «Віягры», упрыгожаная Джэймам Гленгаалам і Эн Гатаўэй. Канфлікт, дыялогі і сітуацыі надуманыя — затое ёсць нагода паказаць агонь маладзёнаў.

Дзіўны меладрама троххутнік героя, гераіня і пігулка.
Камедыя, адным словам.

Андрэй Расінскі

НАВІНКА «КНІГАРНІ «НАША НІВА»

«Шалом»

Выдатны мастак Артур Клінаў прэзентуе свой новы раман, які абяцае стаць падзеяй.

«Шалом». Гэта так называецца твор. Гэта не вітанне. Хоць і вітанне таксама.

Гэта сталёвы прадмет. Гэта кайзераўская каска на галаве.

Раман апісвае фантазмагарычныя прыгоды беларускага мастака між Берлінам і Магілёвам. Між Кройцбергам і Домам саветаў.

Гэта Клінаў. Гэта клімат. Асаблівы клімат. Які ж сюжэт? Мастак набыў антыкварную кайзераўскую каску, уздзеў яе на голаў і катэгарычна адмаўляецца здымаць абнову. Так у ёй і вандруе пераз межы-мытні, нападнітку і не. Нехта палічыць шалом метафарай жадання схавацца ад свету, схавацца ў гарэлцы.

Артур Клінаў — аўтар саламяных жахаў «Масакры» і «Чапеціца Лукашэнкі».

Ён таксама галоўны рэдактар няўлоўнага часопіса rARTisan, аўтар фотаальбома «Горад Сонца» і рамана «Малая падарожная

кніжка па Горадзе Сонца».

Дарэчы, «Малая падарожная...» стала першай за доўгія гады беларускай кнігай, што выйшла ў нямецкім перакладзе на камерцыйнай аснове. Праўда, не стала вялікім камерцыйным поспехам. Можа быць, «Шалом» прабе Еўропу?

Пра гэта можна будзе меркаваць па рэакцыі беларускага чытача.

Ён пабачыць кнігу сёння.

Кніга выйшла ў выдавецкай серыі «Кнігарня «Наша Ніва»».

Клінаў стварае пад «Шалом» цэлую мастацкую рэальнасць. У яе аснове ідэя, што прускі шалом на галаве можа змяніць ход думак чалавека і дапамагчы яму дакладна вызначыць, як жыць далей. На спецыяльна створаным сайце аўтар падае не толькі анонсы прамацыйнай кампаніі «Шалом у кожны дом!», але і навіны накшталт «Пудзіна бачылі ў тайнай ложы Вялікага тэатра ў прускім шаломе».

Артур Клінаў, майстар перформансу, абяцае, што прамоцыя новага беларускага рамана тасама будзе мець выгляд вясялага перформансу. Мікола Бугай

Гэта не Аляска. Паблізу хутара Арлоўшчына ў Валожынскім раёне ўпершыню ў Беларусі прайшлі зімовыя гонкі на сабачых запрэжках «Завіруха-2011».

Супрацоўнікі кітайскага заапарка паспрабавалі абудзіць паляўнічы інстынкт у пяцімесячнага тыграняці, пусцішы да яго ў вальер труса. Аднак малы драпежнік спачатку здзівіўся новаму суседству, а пасля пасябраваў з вшастым.

Міністр унутраных справаў Анатоль Куляшоў: «Ну хіба магілі міліцыянеры ўдарыць кандыдата, каб гэтага ніхто не заўважыў?» Старонка 3.

Чэмпіят свету па хакеі ў Мінску-такі будзе. Старшыня Федэрацыі хакея Беларусі Яўген Ворсін і дырэктар кампаніі «Інфронт» (камерцыйны партнёр Міжнароднай федэрацыі хакея) Бруна Марці падпісалі пра гэта дамову.

Анекдоты

 Які ты прэзідэнт, калі табе пару акон разбілі, а ты лямантуеш на ўвесь свет пра пераварот.

 Вось кажучы: нямецкая якасць, нямецкая якасць, не параўнаць з кітайскай... Лухта! Кітайская сцяна ўжо дзве тысячы гадоў стаіць, а Берлінская і паўстагоддзя не прастаяла.

 — Як ужо надакучылі гэтыя фільмы са спецэфектамі ў галоўнай ролі!

 — Калі мы будзем жыць добра?
 — Калі ў аб'явах аб продажы патрыманых машын з Еўропы не будзе прыпісак «Без прабегу па РБ!».

 — А што, той хлопец, які хоча ажаніцца з тваёй сястрой, багаты?
 — Ды не, не вельмі. Кожны раз, калі мама распачынае гаворку пра вясельле, тата кажа: «Бедны хлопец!»

 З інструкцыі па правядзенні праверак падатковай інспекцыі: «У выпадку, калі падатковай праверкай у прадпрыемства не выяўлена парушэнняў, складаецца адміністрацыйны акт і вылічваецца штраф за ўхіленне ад парушэнняў».

 — Як давесці дзяўчыну да вар'яцтва?
 — Даць ёй кучу грошай і зачыніць усе крамы!

«НН» сто гадоў з вамі

Былога начальніка сувалкаўскага сысканага аддзела судзілі за тое, што ён здэкаваўся з арыштаваных і мучыў іх пры помачы нейкай асаблівай машынкi.

«НН». № 6. 1911.

Прэзідыум Рады Федэрацыі прафсаюзаў падтрымаў прапанову аб удзеле Уладзіміра Ганчарыка ў прэзідэнцкіх выбарах як «шараговага грамадзяніна шляхам збору 100 тысячаў подпісаў». Выбарчая платформа будзе разлічана пасля афіцыйнага абвешчання даты выбараў.

«НН». № 5. 2001.

Адкажыце да старонкі 15:
 1) 222-2-1111; 2) 740-407.

КДБ палічыў верш Купалы заклікам да «беспарадкаў»

Магілёўца Змітра Салаўёва 31 студзеня дапытвалі ў КДБ. Яго выклікалі ў якасці сведкі па справе

ЯНКА КУПАЛА

НА СХОД!
 На сход, на ўсенародны, грозны, бурны сход
 Ідзі, аграблены, закованы народ!
 Як роўны ідзі жыхар між роўных жыхароў,
 Аддай на суд свае ўсе крыўды, слёзы, кроў.
 Аб вечным катаванні, здэку далажы
 І пакажы на курганы і на крыжы.

аб падзеях 19 снежня ў Мінску. Допыт праводзіў супрацоўнік УКДБ па Магілёўскай вобласці Андрэй

І аб раскопаных магілах не забудзь,
 Дзе груганы тваіх там продкаў косці рвуць.
 Як гналі пот з цябе паны і каралі,
 Як гналі проч цары з радзімае зямлі.
 Як Бацькаўшчыну тваю рэжучы на кукі,
 Як гібнеш з дзецьмі ты ад катняе рукі —
 Аддаці ўсё на суд, на ўсенародны сход
 Ідзі, аграблены, закованы народ!
 1918

Махуноў, паведамляе БелаПАН.
 «Следчы задаваў пытанні, ці бачыў я тых, хто біў шкло, ці ведаю я іх. Я адказаў, што не, не бачыў і не ведаю. Да біцця шыбаў ніхто не заклікаў», — сказаў Салаўёў.
 Аднак хітом допыту стала пытанне пра верш Янкі Купалы «На сход», які быў выяўлены ў камп'ютары, канфіскаваным у кватэры Салаўёва падчас ператрасу 15 студзеня. Супрацоўнік КДБ цікавіўся, «хто падрыхтаваў гэта дакумент і каму ён належыць».
 На словах Салаўёва, допыт працягваўся каля дзвюх гадзін.

Большая частка часу пайшла на складанне пратакола допыту, паколькі і пытанні, якіх было паралку пятнаццаці, і адказы апазіцыйны актывіст запісаў сам. Допыт праходзіў на беларускай мове.
 Верш «На сход», у якім следчы пабачыў паралелі з нашым часам, Янка Купала напісаў у 1918 годзе. Тады востра стаяла пытанне беларускай незалежнасці і дэмакратыі. Таму спецслужбісцкае чуццё не схібіла: карані сённяшніх падзей — у тым часе. З Купалы яны пачыналіся.
 Сяргей Мікулевіч

Наша Ніва

незалежная газета

заснаваная ў 1906, адноўленая ў 1991
галоўныя рэдактары «Нашай Нівы»:
 З.Вольскі (1906), А.Уласаў (1906—1914),
 Янка Купала (1914—1915), А.Луцкевіч,
 У.Знамяроўскі (1920), С.Дубавец (1991—2000).
 сакратарка рэдакцыі Наста Бахшанская
 шэф-рэдактар Андрэй Дынько
 галоўны рэдактар Андрэй Генадзевіч Скурко
 заснавальнік Прыватнае прадпрыемства «Суродзічы»
 выдавец Прыватнае прадпрыемства «Суродзічы»

АДРАС ДЛЯ ДОПІСАЎ:
 220050, Мінск, а/с 537
 Тел/факс: (017) 284-73-29, 8-029-613-32-32,
 8-029-707-73-29.
 E-mail: nn@nn.by
 On-line: www.nn.by

© НАША НИВА. Спасылка на «Нашу Ніву» абавязковая. 8 палос фарматам А2, 4 друк. арк. Друкарня РУП «Выдавецтва «Беларускі Дом друку». ЛП №02330/0494179 ад 03.04.2009. Пр. Незалежнасці, 79, 220013, Мінск. Рэдакцыя не нясе адказнасці за змест рэкламных абвестак. Пасведчанне аб рэгістрацыі перыядычнага выдання №248 ад 22 чэрвеня 2009 г., выданае Міністэрствам інфармацыі Рэспублікі Беларусь. Юрыдычны адрас: 220101, г. Мінск, вул. Асаналіева, 15-128. Р/р 3012206280014 у МГД ААТ «Белінвестбанк», Мінск, код 764.

Наклад 7005. Газета выдаецца 48 разоў на год.
 Нумар падпісаны ў друк 23.00 01.02.2011.

Замова № 501.
 Рэдакцыйны адрас: Асаналіева 15-128.
 ISSN 1819-1614
 Цана дамоўная.
 М 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12
 П 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12

